

Erdélyt illető
ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1859-dik év.

I. R É S Z.

VIII. darab.

Kiadott és széküldetett augusztus 27-kén 1859.

85. szám.

Császári rendelet

1859 junius 11-ről,

kiható minden koronaországokra,

az 1854. évi önkéntes kölcsön kamatainak a hadi események által előidézett viszonyok tartamára való fizetése iránt.

A birodalmi törvénylap XXIX. dar. 106. sz. kiadatott junius 16-kán 1859.

Ministereim s birodalmi tanácsom meghallgatása után rendelem, hogy a hadi események által előidézett viszonyok tartamára az 1854 évi önkéntes kölcsön lejárt kamatai, a mennyiben azok 1859 april 11-kén kelt határozványom (bir. törv. lap 70. sz.) szerint nem vámfizetések által pengő pénz helyett folynak be, vagy nem adófizetéseképp vétetnek be, bankjegyekben megfelelő ráfizetménnyel fizetessenek, melly a lejárat napját megelőző hónap 15-kén fog közhírré tétetni.

Egyébiránt a hitelezőknek szabadságukban áll, a fizetést államkötelevényekben kívánni, mellyek azon kamatoknak, a mellyek helyett kiadatnak, lejárat napjától számitandó öt év mulva, a kamatoknak s a kamatok kamatainak kiizetésével, tehát minden száz forintért százhuszonnyolcz forintjával pengő pénzben fognak beváltatni.

I. 1859.

Landes-Regierungsblatt

für

Siebenbürgen.

Jahr 1859.

I. A b t h e i l u n g.

VIII. S t ü c k.

Ausgegeben und versendet am 27. August 1859.

No. 85.

Kaiserliche Verordnung

vom 11. Juni 1859,

wirksam für alle Kronländer,

die Zahlung der Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854 für die Dauer der durch die Kriegsergebnisse herbeigeführten Verhältnisse betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXIX. Stück, No. 106, ausgegeben am 16. Juni 1859.

Ich finde nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes Mich veranlaßt, zu bestimmen, daß für die Dauer der, durch die Kriegsergebnisse herbeigeführten Verhältnisse, die Zahlung der fälligen Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854, in soweit solche laut Meiner Entschliebung vom 11. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 70) nicht durch Zoll-Zahlungen an der Stelle klingender Münze einfließen, oder nicht als Steuerzahlungen eingehen, in Banknoten mit einem entsprechenden Aufgelde, welches am 15. des, dem Verfallstage vorhergehenden Monats fundgemacht werden wird, erfolgen soll.

Es wird übrigens den Gläubigern freigestellt, die Zahlung in Staats-Schuldverschreibungen zu verlangen, welche nach fünf Jahren vom Verfallstage der Zinsen, für welche sie hinausgegeben werden, mit Zahlung der Zinsen und Zinseszinsen, also für je Einhundert Gulden mit Einhundert Achtundzwanzig Gulden in klingender Münze eingelöst werden.

Вълетингъ гьбернѣлѣ провинціалѣ

нентрѣ

А Р Д Е Л А Ъ.

Авгъ 1859.

I. С Е П Ч І Ъ Н Е.

VII. тѣнѣкѣ.

Естрпатѣ ми трѣмѣщъ дн 27. Августъ 1859.

Nr. 85.

Ordinъчѣнеа

дѣмперѣтеаскъ дн 11. Ізніе 1859,

нентрѣ тѣле дерѣле имперѣлѣ,

деснре модѣлѣ комъ съ се респондѣ процентеле дѣмпрѣмѣтѣлѣ де вѣнѣ воѣ дн авгъ 1854 дн тѣмѣлѣ кѣтѣ ворѣ днѣ реферѣнѣтеле казѣcate де евенѣментеле белѣче.

Дн вълетингъ имперѣале тѣнѣкѣлѣ XXIX, Nr. 106, естрпатѣ дн 16. Ізніе 1859.

Дѣлѣ че амѣ дѣнрѣватѣ не министрѣлѣ мелѣ ми амѣ аскѣлатѣ конѣлѣлѣлѣ меѣ имперѣале, амѣ афлатѣ мотивѣ а детермина ка, нентрѣ тѣмѣлѣ кѣтѣ ворѣ днѣ реферѣнѣтеле казѣcate де евенѣментеле белѣче, процентеле дѣмпрѣмѣтѣлѣ де вѣнѣвоѣ дн авгъ 1854, съ се респондѣ дн note де банкѣ кѣ вѣнѣ адаѣсѣ амѣсрѣтѣ, каѣ се ва пѣвѣлика дн а 15 зѣ а лѣнеѣ, че прѣмерѣе терминѣлѣ (зѣлеѣ) де ка-дѣचितѣ, де нѣ кѣтѣва еле ворѣ фѣ дѣнрѣндѣ ка солѣвѣчѣнѣ де вѣмѣ дн локѣ де банѣ сѣ-нѣторѣ не темѣлѣлѣ рѣскрѣнтѣлѣлѣ меѣ дн 11. Априліе 1859 (вѣл. имп. Nr. 70), ор де нѣ кѣтѣва се ворѣ фѣ адѣкѣндѣ ка солѣвѣчѣнѣ де даѣре.

De altmintreа кредиторѣлорѣ ле ва ста дн воѣ а чере, ка процентеле съ лѣ се респондѣ дн овлѣгѣчѣнѣ де стѣтѣ, карѣ се ворѣ рѣс-кѣмѣтѣра дн monetъ сѣнѣлѣре, дн чѣнѣчѣ анѣ дѣнѣ зѣоа де кадѣचितѣ а процентелорѣ нентрѣ карѣ се емѣсѣрѣ ми по лѣнѣгѣ ачѣеа лѣ се ворѣ респондѣ процентѣ ми процентѣ де процентѣ, адѣкѣ нентрѣ о сѣтѣ де флорѣнѣ лѣ се ворѣ да о сѣтѣ ми дѣсѣзѣчѣ ми онѣтѣ де флорѣнѣ банѣ сѣнѣторѣ.

33

Ezen rendelet foganatosításával pénzügyi ministerem bizatik meg.

Ferencz József s. k.

Gróf **Rechberg** és **Rothenlöwen** s. k.
Báró **Bruck** s. k.

Legfelsőbb rendeletre:
Báró **Ransonnet** s. k.

86. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859
június 11-ről,

kiható minden koronaországokra,

mellyel a vasnak Szerb-, Bosnyák-
országba és a Dunai fejedelemsé-
gekbe való kivitele tiltatik.

A birodalmi törvénylap XXIX. dar. 107. sz. ki-
adatott június 16-kán 1859.

Az érdeklött központi hatóságokkal egyet-
értőleg a nyers vasnak, jelesen tuskókban
vagy mérczékben, továbbá a rud- vagy nya-
lávvasnak Szerb-, Bosnyákországba s a Dunai
fejedelemségekbe való kivitele tiltatik.

Ezen határozat azon napon lép hatályba,
mellyen a vámhivatalokhoz eljut.

Báró **Bruck** s. k.

87. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859
június 15-ről,

kiható minden koronaországokra,

melly által a nemzeti kölcsönnek
1859 szeptember végeig fizetendő ka-
matjaira nézve a ráfizetmény álla-
pittatik meg.

A birodalmi törvénylap XXIX. dar. 109. sz. ki-
adatott június 16-kán 1859.

Az 1859 június 11-kén kelt császári ren-
delethez (birod. törv. lap 106 sz.) képest, a
nemzeti kölcsönnek mostantól fogva 1859 sep-
tember végeig fizetendő kamatjaira nézve a
ráfizetmény; a márczius, april és május havá-
bani középfolym szerént, 25 százalékban ál-
lapittatik meg.

Báró **Bruck** s. k.

Mein Minister der Finanzen ist mit dem
Bollzuge dieser Verordnung beauftragt.
Verona, den 11. Juni 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg** u. **Rothenlöwen** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr v. **Ransonnet** m. p.

No. 86.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 11.

Juni 1859,

giltig für alle Kronländer,

über das Verbot der Ausfuhr von
Eisen nach Serbien, Bosnien und
den Donau-Fürstenthümern.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXIX. Stück Nr. 107,
ausgegeben am 16. Juni 1859.

Im Vernehmen mit den beteiligten Cen-
tralbehörden wird die Ausfuhr des Roheisens,
nämlich des Eisens in Blöcken oder Maßeln,
dann des Stangen- oder Buscheneisens nach
Serbien, Bosnien und den Donau-Fürstenthü-
mern verboten.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in
Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe den
Zollämtern zukömmt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 87.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 15.

Juni 1859,

giltig für alle Kronländer,

womit für die bis Ende September
1859 zur Zahlung gelangenden Zin-
sen des Nationalanlehens das Auf-
geld festgesetzt wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXIX. Stück, No. 109,
ausgegeben am 16. Juni 1859.

In Gemäßheit der kaiserlichen Verordnung
vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr.
106) wird für die, von nun an bis Ende Sep-
tember 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen
des National-Anlehens das Aufgeld, nach dem
Durchschnittscourse der Monate März, April und
Mai, mit 25 Percent festgesetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Ministrul meş de finançe e încercu-
nată cu esecutare a acestei ordinaţiuni.
Verona la 11. Iunie 1859.

Францискъ Іосифъ m. p.

Kom. de **Rechberg** mi **Rothenlöwen** m. p.
Baronul de **Bruck** m. p.

Din mândatul împăratesc:
Baronul de **Ransonnet** m. p.

Nr. 86.

Декретъ

министерства де Финанçe din 11.

Iunie 1859,

pentru toate Țările imperiale,

prin care se proibescе еспортъ
de Феръ къръ Serbia, Bosnia mi
къръ Principatele dănye.

Ан влятинъ имперіале мълънкълъ XXIX,
Nr. 107, есрдатъ ла 16. Iunie 1859.

Ан компелетере ку респонсивере асто-
рици централ се proibescе еспортъ
de Феръ крэдъ адекъ de Феръ ла трѣнки (вѣтчи)
сѣъ фрѣнтуре, аноі de Феръ ла ненте (рѣде)
вер ла логѣтуре (мълънкълъ) къръ Сървѣ,
Bosnia mi къръ Principatele dănye.

Ачеастъ сѣторере ва дѣтра ла антибитате
din zioa ла care ва сосі ла офіциале de ванъ.

Baronul de **Bruck** m. p.

Nr. 87.

Декретъ

министерства де Финанçe din 15.

Iunie 1859,

pentru toate Țările imperiale,

prin care се сѣторесече адабсълъ
pentru ачеле проценте але дѣпрѣ-
мѣтълъ пълънаре, карі сѣнт де ре-
спонсѣ пълъ ла капетълъ лѣ Сеп-
тембре 1859.

Ан влятинъ имперіале мълънкълъ XXIX,
Nr. 109, есрдатъ ла 16. Iunie 1859.

Ан конформитате ку ординъционе импе-
рѣтаскъ din 11. Iunie 1859, (въл. imp. Nr.
106), се сѣторесече адабсълъ pentru про-
центеле дѣпрѣмѣтълъ пълънаре че сѣнт де ре-
спонсѣ пълъ ла капетълъ лѣ Септембре 1859,
ла 25 де проценте ми анзме дѣпъ кърсълъ
de мѣлокъ алъ лѣпелоръ Martie, Aprilie mi
Maie.

Baronul de **Bruck** m. p.

88. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859
junius 22-ről, az 1854 évi önkéntes
kölesön lejárt kamatjalért kiadandó
államkötelezvények tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXX. dar. 112. sz. ki-
adatott junius 25-kén 1859.

Az 1859 junius 11-kén kelt császári ren-
delethez képest (birod. törv. lap XXIX. dar.
106 sz.) az 1854 évi önkéntes kölesön lejárt
kamatjaiért az államkötelezvények kiadása leg-
közelebb él fog kezdődni.

Ezen kötelezvényeknek csak két neme
fog kiadni, jelesen a 100 és 1000 conv.
forintnyi kamatösszegekért, még pedig (az
1859 april 28-kán kelt császári rendelet által
— bir. törv. lap XVIII. dar. 67. sz. — be-
hozott jövedelmi adó-levonásrai tekintettel)
128 és 1280 ausztriai értékű forintnyi bevál-
tási összegről ezüst pénzben.

Azon felek, melyek, illy államkötelezvé-
nyeket kívánnak, kötelesek a nemzeti kölesön-
nek ugyanazon kamatolási határidőjű
s legalább is 100 conv. frtról szóló
kamatszolványait a cs. k. egyetemes állam-
és banko-adóssági pénztárnál, vagy annak
valamelyik hitelosztályánál, ezen megjegyzés-
sel: „kötelezvényekért“ vagy „főké-
sítés végett“ ellátott kettős jegyzék mellett
átnyújtani, mellyért nekik ideiglenes bizo-
nyítvány fog adadni, a mellynek vissza-
szolgáltatása mellett ők a kiadandó hi-
telpapirosokat megkapják.

Ha a meghatározott névre szóló nemzeti
kölesön kötelezvényeinek legalább is 100 conv.
frtot tevő kamatai helyett ezüst pénzben be-
váltandó államkötelezvények kívántatnak, ugy-
a nyugtatványokat mint eddig, azon pénztár-
nál, hol a kamatok fizetendők, az említett
megjegyzéssel kell benyújtani.

Olly kamatösszegek, mellyek 100 con-
ventiós forintnál kevesebbet tesznek,
nemkülönben a magasb kamat-összegeknek illy
államkötelezvények által ki nem egyenlíthető
maradékai, ausztriai értékű bankjegyekben a
megállapított ráfizetménnyel fognak kielégítettetni.

Báró Bruck s. k.

Nr. 88.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 22.
Juni 1859, wegen Hinausgabe von
Staats-Schuldverschreibungen für
fällige Interessen der freiwilligen
Anleihe vom Jahre 1854.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXX. Stück, No. 112,
ausgegeben am 25. Juni 1859.

Gemäß der kaiserlichen Verordnung vom 11.
Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück,
Nr. 106) wird mit der Hinausgabe von Staats-
Schuldverschreibungen für fällige Interessen der
freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854 demnachst
begonnen werden.

Es werden nur zwei Gattungen dieser Schuld-
verschreibungen für die Interessenbeträge von 100
fl. und 1000 fl. G. M. und (mit Rücksicht auf
den, mit der kaiserlichen Verordnung vom 28.
April 1859, Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück,
Nr. 67, angeordneten Einkommensteuer-Abzug)
auf den Einlösungsbetrag von 128 fl. und 1280 fl.
Silbermünze östereichischer Währung lautend,
erfolgt werden.

Die Parteien, welche solche Staats-Schuld-
verschreibungen wünschen, haben die National-
Anleihe-Coupons von ein und demselben
Verzinsungstermin und im Betrage von
wenigstens 100 fl. G. M. bei der k. k. Uni-
versal-Staats- und Bankoschuldencasse, oder bei
einer Creditsabtheilung derselben, mittelst einer
zweifachen, mit dem Beifage: „gegen Obliga-
tionen“ oder „zur Capitalisirung“
versehene Consignation zu überreichen, wofür
ihnen eine Interimsbescheinigung erfolgt wird,
gegen deren Rückstellung sie die auszu-
fertigenden Effecten erhalten werden.

Werden für Interessen von wenigstens 100 fl.
G. M. von, auf Namen lautenden National-
Anleihe-Obligationen in Silbermünze einzulö-
sende Staats-Schuldverschreibungen gewünscht, so
sind die Quittungen, wie bisher, bei jener Casse,
wo die Zinsen zahlbar sind, mit dem oben er-
wähnten Beifage zu überreichen.

Interessenbeträge unter 100 Gulden Con-
ventions-Münze und die von höheren Be-
trägen durch solche Staats-Schuldverschreibungen
unausgleichbaren Zinsenreste, werden in Bankno-
ten östereichischer Währung mit dem festgesetzten
Aufgelde berichtigt werden.

Freiherr von Bruck m. p.

Nr. 88.

Декретъ

ministeriului de Finanțe din 22.
Iunie 1859, despre emiterea de obliga-
țiuni de stat pentru interese ca-
dute ale amprumului de bani
bani din anul 1854.

Am ввелъ имперале тълкуванъ XXX,
Nr. 112, издадъ на 25. Iunie 1859.

Pe temelie ordinarului amprumului din
11. Iunie 1859 (вкл. imp. тъл. XXIX, Nr.
106), се ва дучене каъ маі крѣдѣ еми-
тереа де облигѣțiuni де статъ pentru intere-
sele cadute ale amprumului de bani
din anul 1854.

Se vorș emitе numai dōse cneții de act-
felis de облигѣțiuni pentru cъmеле de inte-
reсе de 100 ші 1000 фл. M. K. (авандѣ
дн vedepe сѣтрацереа контривѣнелі дѣнъ
венитѣ ordinатѣ prin патента амперѣаскѣ дин
28. Aprilie 1859 вкл. imp. тъл. XVIII Nr.
67) сѣнѣторе не сѣма де рескѣмѣраре де
128 ші 1280 фл. дн бані де арпунѣ де ва-
лта асѣриакѣ.

Перѣде карі воіескѣ сѣ айѣ actfelis de
облигѣțiuni de statъ сѣнт облигате ка кѣпонеце
ампрумулулі пѣчѣзнале дела вѣдѣ ші
ачелаші terminѣ de interese ші да
сѣмѣ челѣ пѣдинѣ de 100 фл. M. K. сѣ
ле трѣмитѣ ла ч. р. касѣ универсале де статъ
ші де деторіеле банѣі, ор ла знѣ десѣр-
цѣмѣнтѣ де кредитѣ аѣ еі prin о concem-
пѣчѣне дѣпѣлѣ ревецитѣ кѣ адасѣлѣ: „не
лѣнѣ облигѣțiuni“ ор „сѣре капит-
лісаре“ pentru care лі се ва да о адевер-
инѣ interimale не лѣнѣ а кѣреіа ре-
сѣтѣіре vorș кѣпѣта ефектеле че сѣнт а се
еснеді.

Кандѣ ва воі чѣнева, ка pentru interese
челѣ пѣдинѣ de 100 фл. M. K. але облигѣ-
чѣніорѣ ампрумулулі пѣчѣзнале сѣнѣторе
не днѣцѣшѣторѣ, сѣ капете облигѣțiuni de
statъ рескѣмѣраре дн бані де арпунѣ,
атнѣ адеверинѣле ревецитѣ кѣ адасѣлѣ in-
дикатѣ маі сѣсѣ се vorș да ка ші пѣлѣ акѣм-
тотѣ ла ачѣеа касѣ ла care сѣнт де а се
респѣнде interesele. Сѣмеле de interese
маі миѣ de 100 фл. M. K. ші рѣмѣігеле
de interese дела сѣме маі маі карі нѣ се
потѣ копѣлана prin атарі облигѣțiuni de statъ,
се vorș респѣнде дн банкноте де валта ас-
ѣриакѣ кѣ аѣлѣ сѣторитѣ.

Баронъ de Bruck m. p.

89. szám.

Kibocsátványa**a pénzügyi ministeriumnak 1859
julus 1-ről,**

kiható minden koronaországokra,

melly által a „koronának“ s a „fél-
koronának“ az állam-pénztáraknál
folyó értéke határoztatik meg.A birodalmi törvénylap XXXII. dar. 116. sz.
kiadatott julius 4-kén 1859.Az 1857 september 19-kén kelt legfel-
sőbb nyiltparancs (bir. törv. lap 169 sz.) 16
§-nak alapján megengedtetik, hogy 1859 ju-
lius 1-től fogva, további intézkedésig, a cs.
k. pénztáraknál és adószedő hivataloknál min-
den fizetésekre a „korona“ 13 frt 50 uj-
krnyi, s a „fél korona“ 6 frt 75 ujkrnyi
értékben fordittathassék.Bárá **Bruck** s. k.

90. szám.

Kibocsátványa**a pénzügyi ministeriumnak 1859
julus 3-ról, melly által a vasnak
Szerb-, Bosnyákországba és a Dunai
fejedelemségekbe való kivitelére ve-
tett tilalom, a tuskókban és mér-
czékbeni nyers vasra szorittatik.**A birodalmi törvénylap XXXII. dar. 117. sz.
kiadatott julius 4-kén 1859.A cs. kir. hadsereg főparancsnokságával
egyetértőleg, az 1859 junius 11-kén kelt ren-
delet (bir. törv. lap XXIX. dar. 107 sz.) által
a vasnak Szerb-, Bosnyákországba s a Dunai
fejedelemségekbe való kivitelére vetett tilalom,
a tuskókban és mérczékbeni nyers vasra szo-
rittatik, mihez képest minden másféle vas, s
igy a rud- vagy nyalábvás is szabadon ki-
vitethetik.Bárá **Bruck** s. k.

91. szám.

Kibocsátványa**a pénzügyi ministeriumnak 1859
julus 7-ről,**

kiható a birodalom egész területére,

melly által, a conventiók két Kraj-

No. 89.

E r l a ß**des Finanzministeriums vom 1. Juli
1859,**

giltig für alle Kronländer,

mit der Bestimmung des Courses der
„Krone“ und der „Halben Krone“
bei den Staatscassen.Im Reichs-Gesetz-Blatte XXXII. Stück, No. 116,
ausgegeben am 4. Juli 1859.Auf Grund des Artikels 16 des Allerhöch-
sten Patentes vom 19. September 1857. (Reichs-
Gesetz-Blatt Nr. 169) wird gestattet, daß vom
1. Juli 1859 an, bis auf weitere Anordnung,
zu allen Zahlungen an f. f. Cassen und Einhe-
bungsamter die „Krone“ in dem Werthe von
13 fl. 50 Nfr. und die „Halbe Krone“ in dem
Werthe von 6. fl. 75 Nfr. österreichischer Wäh-
rung verwendet werden können.Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 90.

E r l a ß**des Finanzministeriums vom 3. Juli
1859, über die Beschränkung des
Ausfuhrverbotes von Eisen nach Ser-
bien, Bosnien und den Donaufürsten-
thümern auf Roheisen in Blöcken
und Masseln.**Im Reichs-Gesetz-Blatte XXXII. Stück No. 117,
ausgegeben am 4. Juli 1859.Im Einvernehmen mit dem f. f. Armees-
Ober-Commando wird daß, mit Verordnung vom
11. Juni 1859, Reichs-Gesetz-Blatt XXIX.
Stück, Nr. 107, kundgemachte Verbot der Aus-
fuhr von Eisen nach Serbien, Bosnien und den
Donaufürstenthümern auf Roheisen in Blöcken
und Masseln beschränkt, wonach alles andere
Eisen, darunter auch Stangen- oder Buschenei-
sen, frei ausgeführt werden darf.Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 91.

E r l a ß**des Finanzministeriums vom 7. Juli
1859,**

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit der Termin zur Einberufung

Nr. 89.

Декретъ**министеріази де Финанге дин 1. Из-
лие 1859,**

pentru toate țările imperiale,

prin care се determină курсъ
„коронелоръ“ și алъ „semi коро-
нелоръ“ la cassele de stat.An вѣстникъ имперіале търговскъ XXXII,
Nr. 116, есрадатъ дн 4. Излие 1859.Pe temelie art. 16 ală patentei Ам-
ператоръ дин 19. Септембре 1857. (вѣл. имп.
Nr. 169) се кончеде ка дин 1. Излие 1859,
пълз ла асте диспозециѣ злтериоре, съ се
апличе ла тоѣе солвѣциѣ ла тоѣе ч. р. кас-
се ми офіцие де перченере, „коронеле дн
валоре де 13 фл. 50 кр. п.“ сар' „semi
коронеле“ дн валоре де 6 фл. 75 кр. п. де
валета асстриакъ.Баронъ де **Брук** m. p.

Nr. 90.

Декретъ**министер. де Финанге дин 3. Изл. 1859,**
prin care се търпинесче проибиѣа
де еспортъ де Феръ кѣтръ Serbia,
Bosnia și Prinçipatele дела дънъ-
ре дн привинга Ферълѣ крѣдъ дн
вѣкѣдѣ și тавле.An вѣстникъ имперіале търговскъ XXXII,
Nr. 117, есрадатъ дн 4. Излие 1859.An днцелере кз ч. р. съпретъ ко-
мандъ де ѳѣе проибиѣа пѣзликатъ prin ordi-
нѣциѣа дин 11. Излие 1859 (вѣл. имп. тъл.
XXIX, Nr. 107), pentru еспортъ де Феръ
кѣтръ Serbia, Bosnia și Prinçipatele дела
Дънъре се търпинесче пѣмаѣ ла Ферълѣ крѣдъ
дн вѣкѣдѣ și тавле, prin зрмаре чѣлалѣ
Феръ съв каре се днцелере ми Ферълѣ дн
рѣде ми фасчикъ се нѣѣе еспорта ливеръ.Баронъ де **Брук** m. p.

Nr. 91.

Декретъ**министеріази де Финанге дин 7. Из-
лие 1859,**

pentru toată țara imperială,

prin care се предъписче пълз ла

ezárosok behuzására rendelt határidő 1859 december végeig hosszabbítottatik meg.

A birodalmi törvénylap XXXV. dar. 124. sz. kiadatott július 18-kán 1859.

A pénzügyi ministerium, a conventiós két-krajczárosoknak jelenlegi három ukrajczárnyi értékökben leendő behuzására szabott határidőt, mely az 1859 január 10-kén kelt ministeri kibocsátvánnyal (bir. törv. lap 12 sz.) 1859 július végére volt kitzúve, 1859 december végeig meghosszabbítandónak találja.

Ezen pénzek tehát a befizetéseknel és fölváltásoknál 1859 december végig még minden pénztárak és hivatalok által minden akadály nélkül elfogadandók, ellenben a pénztárak és hivatalok által többé ki nem adathatnak.

1859 évi december havának eltelte után az említett rézváltópénzek a fönidézett kibocsátványban elősorolt pénztárak és hivataloknál csak rézanyagkép súly szerint, az erre nézve különösen megállapítandó áron fognak elfogadtatni.

Báró **Bruck** s. k.

92. szám.

Egyezmény

Ausztria, Franciaország és Szardínia között 1859 július 8-ról, fegyverszünet kötése iránt.

A birodalmi törvénylap XXXV. dar. 125. sz. kiadatott július 18-kán 1859.

Der Conventionsmünz-Zweifkreuzer-Stücke bis Ende December 1859 erweitert wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXXV. Stück Nr. 124, ausgegeben am 18. Juli 1859.

Das Finanzministerium findet sich bestimmt, den, laut Ministerialerlass vom 10. Jänner 1859, Nr. 12 des Reichs-Gesetz-Blattes, bis Ende Juli 1859 anberaumt. gemessenen Termin zur Einberufung der Conventionsmünz-Zweifkreuzer-Stücke, im gegenwärtigen Werthe von drei Neukreuzern bis Ende December 1859 zu verlängern.

Diese Münzen sind daher von allen Cassen und Aemtern noch bis Ende December 1859 bei den Einzahlungen und Verwechslungen anstandslos anzunehmen, wogegen eine weitere Verabgabung derselben von Seite der Cassen und Aemter nicht mehr stattfinden darf.

Nach Ablauf des Monats December 1859 werden die genannten Kupfermünzen nur als Kupfermateriale nach dem Gewichte zu dem hierfür besonders festzusetzenden Preise bei den, in dem obenerwähnten Erlasse bezeichneten Cassen und Aemtern angenommen werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Nr. 92.

Convention

zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien vom 8. Juli 1859, über den Abschluß eines Waffenstillstandes.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXXV. Stück No. 125, ausgegeben am 18. Juli 1859.

капетъль дѣи Дечембре 1859, терминъль деспре диккассарѣа ваніорѣ де кѣте доі крѣчері мон. ков.

Дн вълетинъль имперіале тѣнзникіъль XXXIV, Nr. 124, естрпатаѣ дн 18. Ізліе 1859,

Министръль де финанѣ аѣль къ кале а детермина, ка терминъль нентръ диккассарѣа ваніорѣ де кѣте доі крѣчері мон. ков. дн валорѣа деактм де трей крѣчері поі, че с'а фоктѣ кончѣсѣ прін декретъль министріале дн 10. Іанваріе 1859 (вѣл. имп. Nr. 12), пѣль ла капетъль дѣи Ізліе 1859, съ се прѣлзп-деаскъ пѣль ла капетъль дѣи Дечембре 1859.

Прін зрпаре ачесті вані се ворѣ акчента фѣръ ніче о педекъ де кѣтръ тѣте кассѣло ші офіціеле пѣль ла капетъль дѣи Дечембре 1859 ла солвѣчнші ші скімѣврі, еар' дзпъ еспіарѣа ачесті термінъль нз се ворѣ да маі тѣль де кѣтръ кассѣ ші офіціе.

Ачесті вані де арамъ, дзпъ еспіарѣа лз-неі дѣи Дечембре 1859, се ворѣ акчента де кѣтръ кассѣло ші офіціеле индікате дн маі сѣсѣ нѣмтѣль декретѣ, нѣмаі ка матеріале де арамъ дзпъ грѣстате къ прѣдзрїле че се ворѣ сѣторі спѣціалмїнте дн прїзїнда ачѣаста.

Баронъль де **Брук** m. p.

Nr. 92.

Конвенціянеа

dintre Austria, Prusia și Carandia din 8. Iulie 1859, despre dănciarea armiei.

Дн вълетинъль имперіале тѣнзникіъль XXXV, Nr. 125, естрпатаѣ дн 18. Ізліе 1859.

U r t e r t.

A r t. 1.

Il y aura suspension d'armes entre les armées de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche d'une part et les armées alliées de Sa Majesté l'Empereur des Français et de Sa Majesté le Roi de Sardaigne d'autre part.

A r t. 2.

Cette suspension d'armes durera à dater de ce jour jusqu'au 15. Août, sans dénonciation.

En conséquence les hostilités, s'il y avait lieu recommenceraient sans avis préalable le 16. Août à midi.

A r t. 3.

Aussitôt que les stipulations de cette suspension d'armes auront été arrêtées et signées, les hostilités cesseront par toute l'étendue du théâtre de la guerre, tant par terre que par mer.

A r t. 4.

Les armées respectives observeront strictement les lignes de démarcation qui ont été définies pour toute la durée de la suspension d'armes.

L'espace qui sépare les deux lignes de démarcation est déclaré neutre, de sorte qu'il sera interdit aux troupes des deux armées. Lorsqu'un village sera traversé par le limite, l'ensemble de ce village sera à la jouissance des troupes qui l'occupent.

Les frontières du Tyrol le long du Stelvio et du Tonale forment une délimitation commune aux armées belligérantes.

La ligne de démarcation franco-sarde part de la frontière du Tyrol, passe par Bagolino, Lavenone et Idro, traverse la crête qui sépare le Val Degagna du Val de Toscolano et aboutit à Maderno sur la rive occidentale du lac de Garda.

Les troupes piémontaises stationnées dans les localités de Rocca d'Anfo garderont les positions qu'elles occupent présentement. Entre la rive orientale du lac de Garda et l'Adige il y aura une ligne de démarcation tracée au sud le Lazise depuis Ballona par Saline jusqu'à Pastrengo.

Cette ligne marquera la limite des positions franco-sardes.

Depuis Pastrengo, la ligne de démarcation franco-sarde suivra la route qui mène à Sommacampagna et de la passera par Pozzo-Moretto, Prabiano, Quaderni et Massimbona à Goito.

Villafranca et tout le terrain compris entre les deux lignes de démarcation sont déclarés neutres.

A partir de Goito, la ligne de démarcation franco-sarde restant toujours sur la rive droite du Mincio, passera par Rivalta, Castelluchio, Gabbianna, Cesole et touchera le Po à Scorzarolo.

En aval de Borgoforte le Po forme une ligne de démarcation naturelle entre les armées belligérantes, jusqu'à Ficcarolo, et de là jusqu'à son embouchure à Porto di Goro.

Au delà du Po, la ligne de démarcation est naturellement tracée par les côtes autrichiennes de l'Adriatique, y compris les îles qui en dépendent et jusqu'à la dernière pointe méridionale de la Dalmatie, - - sauf les îles occupées dès à présent par les troupes françaises.

La ligne de démarcation autrichienne s'étendra depuis la frontière du Tyrol près de Ponte del Caffaro jusqu'à Rocca d'Anfo où les troupes garderont les positions qu'elles occupent présentement et comprendra la route qui communique entre ces deux points. Se détachant ensuite de la pointe nord-est du lac d'Idro, la ligne de démarcation autrichienne suivra la frontière du Tyrol et le ruisseau nommé Toscolano, jusqu'à la localité du même nom située sur les bords du lac de Garda.

La route qui conduit de Lazise à Ponton servira de délimitation aux troupes autrichiennes entre la rive orientale du lac de Garda et l'Adige.

Les bateaux de la flotille autrichienne du lac de Garda communiqueront librement entre Riva et Peschiera.

Toutefois, dans la partie méridionale du lac, en dessous de Maderno et de Lazise, ils ne pourront aborder qu'à Peschiera, et, dans cette partie du parcours, ils éviteront de s'écarter de la côte orientale.

En s'appuyant sur l'Adige à Bossulengo, la ligne de démarcation autrichienne se dirigera ensuite sur Mantoue par Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagnol, Canedole et Drasso.

La ligne de démarcation autrichienne se dirigera de Mantoue par Curtatone et Montanara, et ensuite le long des Valli à Borgoforte.

A r t. 5.

Les chemins de fer de Vérone et Peschiera et à Mantoue pourront, durant la suspension d'armes, servir à l'approvisionnement des places fortes de Peschiera et de Mantoue, à la condition expresse que l'approvisionnement de Peschiera soit terminé dans l'espace de deux jours.

A r t. 6.

Les travaux d'attaque et de défense de Peschiera resteront durant la suspension d'armes dans l'état où ils se trouvent actuellement.

A r t. 7.

Les bâtimens de commerce, sans distinction de pavillon, pourront librement circuler dans l'Adriatique.

Fait et arrêté, sauf ratification, entre nous-soussignés, chargés de pleins pouvoir de nos Souverains respectifs: le Général d'artillerie Baron de Hess, Chef d'Etat major de l'armée autrichienne et le Comte de Mensdorff-Pouilly, Général de division dans l'armée autrichienne d'une part — et le Maréchal Vaillant, Major-général de l'armée française, le Général de division Martimprey, aide Major-général de la même armée, le Lieutenant-général Comte della Rocca, Chef d'état Major-général de l'armée sarde, d'autre part.

Villafranca, le 8. Juillet 1859.

Hess m. p., F. Z. M.

Comte de Mensdorff m. p. F. M. L.

Maréchal Vaillant m. p.

Général de Martimprey m. p.

Général della Rocca m. p.

Pour ratification:

Franz Joseph m. p.

Pour ratification:

Napoléon m. p.

Fordítás.

1. cikk.

Egy részről Ő Felségének az ausztriai Császárnak hadseregei között s más részről Ő Felségének a francziák Császárnak és Ő Felségének a szárdinai Királynak szövetséges hadseregei között fegyverszünet létezendik.

2. cikk.

Ezen fegyverszünet a mai naptól fogva augusztus 15-ig — fölmondás nélkül — fog tartani.

Minnek folytán az ellenségeskedések, ha a körülmények úgy hoznák magukkal, még pedig előleges fölmondás nélkül, augusztus 16-kán délben fognak ismét elkezdődni.

3. cikk.

Ezen fegyverszünet pontjainak megállapítása és aláírása után az ellenségeskedések a csatátér egész kiterjedésében mind szárazon mind tengeren tüstént meg fognak szünni.

4. cikk.

Az illető hadseregek a fegyverszünet egész tartamára kijelölt határvonalakat szoros figyelemben fogják tartani.

A két határvonalat elválasztó köz semlegesnek nyilvánítatik oly módon, hogy a két hadseregheli csapatoknak arra lépniök nem szabad. — Ha a határ valamely helysége vonul keresztül, az egész helység azon csapatok rendelkezése alatt álland, mellyek a határvonalat megszállva tartják.

Uebersetzung.

Artikel 1.

Es soll Waffenstillstand zwischen den Armeen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich einerseits und den verbündeten Armeen Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen und Seiner Majestät des Königs von Sardinien andererseits bestehen.

Artikel 2.

Dieser Waffenstillstand wird vom heutigen Tage an bis zum 15. August — ohne Aufkündigung — zu dauern haben.

In Folge dessen würden vorkommenden Falles die Feindseligkeiten, und zwar ohne vorausgehende Ankündigung, am 16. August um Mittag wieder beginnen.

Artikel 3.

Sogleich nach Festsetzung und Unterzeichnung der Stipulationen dieses Waffenstillstandes werden die Feindseligkeiten auf der ganzen Ausdehnung des Kriegsschauplatzes sowohl zu Lande als zur See aufhören.

Artikel 4.

Die respectiven Armeen werden die ihnen für die ganze Dauer des Waffenstillstandes vorgezeichneten Demarcationslinien genau einhalten.

Der, die beiden Demarcationslinien trennende Raum wird in der Weise neutral erklärt, daß er von den Truppen der beiden Armeen nicht betreten werden darf. — Wird eine Ortschaft von der Gränze durchschnitten, so haben die Truppen, welche jene besetzen, den ganzen Ort zu ihrer Disposition.

Traducere.

Artik. 1.

Ce fauce armictigis antre armatele Maiectatei Case Amperatsri Austriei, mi antre armatele aliate ale Maiectatei Case Amperatsri Franchiloru mi ale Maiectatei Case Reuelu Capdiniei.

Artik. 2.

Achetu armictigis va tine din zisa de actuzi panu la 15. Augustu fupu aszicere.

Prin zmare octiauzgile daku voru avu lozu, voru antrene la 16. Augustu la amezu fupu notifikare.

Artik. 3.

Andatu ce ce voru ctztori mi szekrie ctuzpuzisgile achetui armictigis, voru antrene octiauzgile deamnzgile octincisnei antreui a teatruale de recvois atatu ne zkatu katu mi ne mare.

Artik. 4.

Respectivelo armate voru obserba ku esantitate linielo de demarkuzisne indikato pentru antreaga dezpuzere a armictigisale.

Spauzlu ce desparte amzndoze linielo de demarkuzisne ce dekiaru de neutrale act-felu, la katu va fi antezicu trneporu amzndozu armateporu. An kaslu kanzu o komznitate va fi puzpuzu prin linia de demarkuzisne atzuci trnepeo kape o okzpu ad szv dienzszisneo lozu totu komznitatea.

A tiroli határ a Stelvio és Tonale mentében a hadakozó seregekre nézve közös határvonalat képez.

A francia-szárd határvonal a tiroli határszélén kezdődik s Bagolinot, Lavenonet és Idrot érintve, a degagnai völgyet a toscanói völgytől elválasztó heggyormon vonul keresztül és Madernóban a Garda-tó nyugoti partján végződik.

A rocca d'anfoi helyiségekben állomásozó piemonti csapatok a jelenleg birt hadi állásokat meg fogják tartani. A Garda-tó keleti partja és az Etsch között egy elválasztó határvonal létezendik, melly Lazisetől délre, Ballonától fogva Salinen keresztül Pastrengoig nyul.

A francia-szárd hadi állások határát ezen vonal jelelendi ki.

A francia-szárd határvonal Pastrengótól kezdve a Sommacampagnaba vezető ut mellett fog vonulni, s onnan Pozzo-Moretton, Prabianon, Quadernin és Massimbonan át Goitoig fog menni.

Villafranca s a két határvonalon belül fekvő egész terület semlegesnek nyilvánittatik.

Az ausztriai határvonal a tiroli határszélétől Ponte del Caffaro mellett Rocca d'Anfoig fog nyulni, hol a csapatok jelenleg elfoglalt állásaikat megtartják, s az ezen két pont közt vezető utat magában foglalandja.

Az ausztriai határvonal annakutánna az Idro-tó éjszakkeleti csucsát elhagyva, a tiroli határszél és a Toscolano nevű patak mentében a Garda-tó partján fekvő hasonló helyig fog nyulni.

A Lazise-ből Pontonba vezető ut az ausztriai csapatoknak a Garda-tó keleti partja és az Etsch között határvonal szolgál. A Garda-tón létező ausztriai flotta hajói Riva és Peschiera között szabadon fognak közlekedni. A tó déli részén azonban Maderno-n és Lazise-n alul csak Peschieranál fognak kiköthetni s hajózásaik e részén a keleti parttól eltávolozást kerülendik.

Az ausztriai határvonal Bussolengonál az Etscht érintve, Dossobuonon, Isolaltan, Nogarolen, Bagnolon, Canedolen és Drasson át Mantuaig fog vonulni.

Die Gränzen Tirols längs des Stelvio und Tonale bilden eine, den kriegführenden Armeen gemeinschaftliche Demarcation.

Die franco-sardische Demarcationslinie beginnt von der Gränze Tirols, berührt Bagolino, Lavenone und Idro, überschreitet den Kamm, welcher das Thal von Degagna vom Thale von Toscolano trennt und endet in Maderno an dem westlichen Ufer des Gardasees.

Die in den Localitäten von Rocca d'Anfo stationirten piemontesischen Truppen werden die Positionen behalten, die sie dermal inne haben. Zwischen dem östlichen Ufer des Gardasees und der Etsch wird eine Demarcationslinie bestehen, welche südlich von Lazise, von Ballona über Saline bis Pastrengo zieht.

Diese Linie wird die Gränze der franco-sardischen Positionen bezeichnen.

Von Pastrengo an wird die franco-sardische Demarcationslinie längs der Straße hinziehen, welche nach Sommacampagna führt, und wird von da über Pozzo-Moretto, Prabiano, Quadernin und Massimbona nach Goito gehen.

Villafranca und das ganze innerhalb der beiden Demarcationslinien liegende Gebiet wird für neutral erklärt.

Die österreichische Demarcationslinie wird sich von der tirolischen Gränze beim Ponte del Caffaro bis Rocca d'Anfo ausdehnen, wo die Truppen ihre dermal eingenommenen Stellungen behalten, und wird die Straße, welche zwischen diesen beiden Punkten verkehrt, in sich begreifen.

Die österreichische Demarcationslinie wird, nachdem sie sich hierauf von der nordöstlichen Spitze des Idrosees entfernt, längs der Gränze Namens Toscolano bis zu dem am Ufer des Gardasees gelegenen gleichnamigen Orte ziehen.

Die von Lazise nach Ponton führende Straße wird den österreichischen Truppen zwischen dem östlichen Ufer des Gardasees und der Etsch als Gränze dienen. Die Schiffe der österreichischen Flotte des Gardasees werden zwischen Riva und Peschiera frei verkehren. Auf dem südlichen Theile des Sees jedoch, unterhalb Maderno und Lazise, werden sie nur in Peschiera landen können, und sie werden auf diesem Theile ihrer Fahrt vermeiden, sich von der Ostküste zu entfernen.

Die österreichische Demarcationslinie wird sich, indem sie sich an die Etsch zu Bussolengo lehnt, sodann über Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagolino, Canedole und Drasso auf Mantua hinziehen.

Frontierele Tirolyasi deallnygylly Stelvio mi Tonale formeazly o demarkacyone kommnny armatelory belicperante.

Linia de demarkacyone franco-cardice de la Frontiera Tirolyasi, atinche Bagolino, Lavenone mi Idro, treche prin kammu kape desparte vallea de la Degagna de Toscolano mi ce terminy an Maderno, ne mally de ktry ancs ally laklysi Garda.

Truppe piemontese stacyonate an localitate de la Rocca d'Anfo. mi vorly uny pscovyly che le okkny akym. Antre mally de pscovyly ally laklysi Garda mi Adice ce va anfyinda o linie de demarkacyone tra cy spre mezyi de la Lazise de lny Ballona pecte Saline nny la Pastrengo.

Ayesta linie va indika marcyone pscovylyory franco-cardice.

De la Pastrengo, linia de demarkacyone franco-cardice ce va ectinde deallnygylly drny kape dnye la Sommacampagna mi de aly va merpe pecte Pozzo-Moretto, Prabiano Quadernin mi Massimbona nny la Goito.

Villafranca mi totly teritoryly dny amny dnye linie de demarkacyone ce dekiary de nestra.

Linia de demarkacyone austriake ce va ectinde de la Frontiera Tirolyasi de lny Ponte del Caffaro nny la Rocca d'Anfo unde truppe mi vorly uny pscovyly lory che le okkny akym, anoy va kndprinde an cine drnyly che komnyky an tre aचेते दवे ननरते.

Linia de demarkacyone austriake dny che departy aly de nnylyly che de mezyi nunte mi pscovyly ally laklysi Idro, ce va ectinde deallnygylly frontierei Tirolyasi mi a rilysi Toscolano nny la localitatea de aचेमशं nmo citsaty ne mally laklysi Garda.

Drnyly che dnye de la Lazise la Ponton va cerpy de lny de demarkacyone trupelory austriache antre mally de pscovyly ally laklysi Garda mi Adice. Nyly flotei austriache de ne laklysi Garda vorly komnyky llyberly antre Riva mi Peschiera. Ky tote aचेते an ce ne nnyte de mezyi a laklysi, din jocly de Maderno mi Lazise vorly nnty desvarka nny an Peschiera mi an aचेते parte a plytei lory vorly ankylyra a ce deupry de litylyly de ktry pscovyly.

Linia de demarkacyone austriake dny che ajnyne la Adice la Bussolengo ce va ectinde nny la Mantua pecte Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagnol, Canedole mi Drasso.

A francia-szárd határ-
vonal Goitótól min-
dég a Mincio jobb part-
ján maradvá, Rivaltán,
Castelluchión, Gabbia-
nán és Cesolen keresz-
tül fog vezetni s Scor-
zarolonál a Pót fogja
érinteni.

Az ausztriai határvo-
nal Mantuatól Curtatoné-
s Montanarán keresztül
s annakutánna a Valli
mentében Borgoforteig
fog nyulni.

Von Goito angefan-
gen wird die franco-
sardische Demarcationsli-
nie, immer auf dem
rechten Ufer des Mincio
bleibend, über Rivalta,
Castelluchio, Gabbiana
und Cesole fortführen
und den Po in Scorza-
rolo berühren.

Die österreichische De-
marcationslinie wird sich
von Mantua über Cur-
tatone und Montanara
und sodann längs der
Balki nach Borgoforte
hinziehen.

Линия де демарка-
ция де франко-сар-
дискъ, ретъжандъ то-
не малъ дрентъ алъ
Минчял се ва етінде
пекте Rivalta, Castel-
luchio, Gabbiana mi
Cesolo mi va ажъне
ла Падъ дн Scorzarolo.

Linia de demarck-
ciune ascria se va
eclinde dela Mantua
pecte Curtatone mi Mon-
tanara mi apoi de la
gala Bialorș pân la
Borgoforte.

Borgofortetól lefelé a Pó természetes ha-
tárvonalat képez a hadakozó seregek között
egész Ficcaroloig s onnan kezdve a Porto di
Goro-náli torkolatáig.

Stromabwärts von Borgoforte bildet der Po
eine natürliche Demarcationslinie zwischen den
kriegführenden Armeen bis Ficcarolo und von da
bis zu seiner Mündung in Porto di Goro.

Ла вале дела Borgoforte, Падъл фор-
меазъ о linie naturale de demarckciune дн-
тре armatele еслиерадъ пълъ ла Ficcarolo
ми де аич пълъ энде днтръ елъ дн Porto
di Goro.

A Pón túl természetes határvonala van húzva
az adriai tenger partjai által, mellynél az
ahhoz tartozó szigetek benfoglaltatnak Dalmát-
ország déli végső csucsáig — a jelenleg a
francia csapatok által megszállott szigeteket
kivéve.

Jenseits des Po ist eine natürliche Demar-
cationslinie durch die österreichische Küste des
adriatischen Meeres gezogen, wobei die dazu ge-
hörigen Inseln bis zur äußersten Südspitze Dal-
matiens — mit Ausnahme der dormal von den
französischen Truppen besetzten Inseln — unbe-
griffen sind.

Динколо де Падъ формеазъ о linie na-
turale de demarckciune литоралъ астриакъ
алъ Мърел Адриатиче, сзъ каре се кнприндъ
ми инселе че се цинъ де са пълъ ла челъ
маи дн срмъ пнлъ де мезъзи алъ Далма-
диеи, афаръ де инселе че снт оккупате
акъм де трпе фрнчесчл.

5. cikk.

A Veronából Peschiera és Mantuába ve-
zelő vaspályák a peschierai és mantuai erős-
ségek élelmi fölszerezésére használtatnak,
de azon világos föltétel alatt, hogy Peschiera
fölszerelése 2 nap alatt be legyen fejezve.

Artifel 5.
Die Eisenbahnen von Verona nach Peschiera
und Mantua können während des Waffenstill-
standes zur Approvisionnement der festen Plätze
Peschiera und Mantua benützt werden, unter der
ausdrücklichen Bedingung jedoch, daß die Appro-
visionierung Peschieras im Verlaufe von 2 Tagen
vollendet sey.

Artik. 5.
Држмрпие де феръ дела Verona ла Pe-
schiera mi Mantua се поиъ фолоси дн декър-
сзл армичицълси спре апровиционареа фортъ-
ределоръ Peschiera mi Mantua днсе сзъ кон-
дичиене еспресъ, ка апровиционареа Peschierei
сз се termine дн декърсч де 2 zile.

6. cikk.

Peschiera támadó- és védelmi művei a
fegyverszünet alatt azon állapotban fognak
maradni, mellyben jelenleg léteznek.

Artifel 6.
Die Angriffs- und Vertheidigungsarbeiten
von Peschiera werden während des Waffenstill-
standes in dem Stande bleiben, in dem sie sich
gegenwärtig befinden.

Artik. 6.
Ажкррпие де атакареа ми аплрареа Pe-
schierei воръ ретъжне сзъ декърсзл армичи-
цълси дн стареа дн каре се афлъ акъм.

7. cikk.

A kereskedelmi hajók a lobogó külön-
sége nélkül az adriai tengeren szabadon mo-
zoghatnak.

Artifel 7.
Die Handelsschiffe ohne Unterschied der Flag-
ge, können sich im adriatischen Meere frei be-
wegen.

Artik. 7.
Нъиле комерциал воръ нстб пастл лисеръ
не Мареа адриатикъ, фъръ дичинере де фла-
мъръ.

Kelt és megállapított, a jóváhagyások
főntartása mellett, közöttünk alulírottak, mint
illető uralkodóink meghatalmazottjai között:
Bárá Hess, tábornok, az ausztriai had-
sereg tábornoki karának főnöke, és Gróf Mens-
dorff-Pouilly, az ausztriai hadseregbeli
osztályvezér, egy részről — és Vaillant
tábornok s a francia hadsereg főtábornoka,
Martimprey osztályvezér s ugyanazon had-
sereg főtábornokának helyettese, Gróf della
Rocca altábornok s a szárd hadsereg tá-
bornoki karának főnöke — más részről.

So geschehen und beschlossen, vorbehaltlich
der Ratification, — zwischen uns Unterzeichne-
ten, Bevollmächtigten unserer bezüglichen Sou-
veräne: Der Feldzeugmeister Freiherr von Hess,
Chef des Generalstabes der österreichischen Ar-
mee, und Graf Mensdorff-Pouilly, Divi-
sionär der österreichischen Armee einerseits — und
der Marschall Vaillant, General-Quartier-
meister der französischen Armee, der Divisions-
General v. Martimprey, General-Quartier-
meister-Stellvertreter derselben Armee, der Gene-
ral-Lieutenant Graf della Rocca, Generalstabs-
Chef der sardinischen Armee — andererseits.

Аша с'а фъктъ ми дечисъ, не лангъ ре-
серварае ратификъцилоръ, днтре пои сзвскри-
ми днстерпиди ал ресентивилоръ сзверани ал
ностри: Баронъл де Hess, генералъ де ар-
тилерие ми мезъ алъ стазлси маиоръ алъ ар-
матеи асстриаче, ми комителе Mensdorff-Pouilly
divicionarъ алъ арматеи асстриаче деопарте,
сар' де чеалатъ парте маршалъ Vaillant
генералъ маиоръ алъ арматеи фрнчесчл, ге-
нералъ де дичиене Martimprey сзсетитатъ де
генералъ маиоръ дн ачееами арматъ, генералъ
докотенинте комите della Rocca мезъ де ста-
злъ генералъ маиоръ алъ арматеи Сардине.

Villafranca 8 julius 1859.

Villafranca, den 8. Juli 1859.

Villafranca дн 8. Iulie 1859.

Hess s. k. t. sz. n. Vaillant tábornok s. k.
Gr. Mensdorff s. k. Martimprey vezér s. k.
a. t. n. Della Rocca vezér s. k.

Hess m. p. F. Z. M. Marschall Vaillant
Graf Mensdorff m. p. m. p.
F. M. L. General v. Martim-
phey m. p.
General della Rocca
m. p.

Hess m. p. F. Z. M. Mareschal Vaillant
Comite de Mensdorff Général de Mar-
m. p. F. L. M. timprey m. p.
Général della Rocca
m. p.

Jóváhagyatik:
Ferencz József s. k. Napoleon s. k.

Ratificirt:
Franz Joseph m. p. Napoleon m. p.

Pentps ratifikъciene:
Фрнчискъ лочиФъ Napoleon m. p.
m. n.

Hű népeim fölhevásomnak megfelelték, egy szívvel lélekkel sereglettek a trón körül, és a körülmények által parancsolt mindennemű áldozatokat olly készséggel hozták, melly halás elismerésemet érdemli, benső hajlandóságomat irántuk ha lehet még emeli, s mellynek Belém azon biztos hitet kelle öntenie, hogy az igaz ügy, mellynek védelmére vitéz hadseregem lelkesedve vonult a harciba, győztes is leend.

Fájdalom, a siker az általánoson táplált reményeknek nem felelt meg, s a fegyverek szerencséje nekünk nem volt kedvező.

Ausztria derék hadserege ismert vitézségét és hasonlithatlan kitartását ezuttal is olly fényesen bebizonyítá, hogy az általános bámulatot, még az ellenség részéről is, kivivá, — Nekem méltó büszkeségemre szolgál, illy hadsereg hadura lehetni, és a haza halára köteles iránta, hogy Ausztria zászlójának becsületét olly erőteljesen megőrzé, olly tisztán megtartá. —

Ép olly kétségbevonhatlan tény, hogy ellenségeink legvégsőbb erőfeszítéseiknek és a szándékolt csapásra már régóta előkészített tulgazdag segélyforrásaik fölhasználásának daczára, még roppant áldozataik árán is csak előnyöket, de döntő győzelmet nem voltak képesek kivívni, mig Ausztria hadserege erejében és bátorságában még meg nem rendítve olly állást foglalt el, mellynek birtoka főnagya számára a lehetőséget, az ellenségtől a nyert előnyöket talán ismét visszavivhatni.

Az erre törekvés azonban új és bizonyosan nem kevésbé véres áldozatokat követelt volna, mint azok voltak, mellyek már hoztak, és szívemet mély gyásszal töltötték el.

Illy körülmények közt hasonlóképp uralkodói kötelességem parancsolá, hogy a Nekem tett békeajánlatokat lelkiismeretes megfontolás alá vegyem.

Az árnak, mellyet a háboru folytatása megkívánt volna, olly nagynak kellett volna lennie, mikép én kényszerülve lettem volna birodalmam hű koronaországait további s az eddigieket még tetemesen fölülmuló vér- és vagyonbeli áldozatokkal igénybe venni. A siker pedig mindamellett is kétes maradt volna, miután én abbeli alapos reményeimben, miszerint ezen nem csupán Ausztria igaz jogáért kezdett harciban nem is fogok egyedül állani, olly keserűen csalódtam.

Azon meleg és halásan elismerendő részvét daczára, mellyre igazságos ügyünk Németország legnagyobb részében a kormányoknál ugy mint a népeknél talált, legrégebbs és természetes szövetségeseink makacsul elzár-

Meine treuen Völker sind Meiner Aufforderung entgegengekommen, haben sich einmüthig um den Thron geschaart und die durch die Umstände gebotenen Opfer aller Art mit einer Begeisterung dargebracht, welche Meine dankbare Anerkennung verdient, Meine innige Zuneigung zu denselben wo möglich noch erhöht und Mir die Zuversicht einflößen mußte, daß die gerechte Sache, für deren Vertheidigung Meine tapferen Heere mit Begeisterung in den Kampf gezogen, auch siegreich sein werde.

Leider hat der Erfolg den allgemein gehegten Erwartungen nicht entsprochen, und ist das Glück der Waffen uns nicht günstig gewesen.

Oesterreichs tapfere Armee hat ihren erprobten Heldemuth und ihre unvergleichliche Ausdauer auch diesmal so glänzend bewährt, daß sie die allgemeine Bewunderung, selbst die des Gegners errungen hat, — es Mir zum gerechten Stolze gereicht, der Kriegsherr eines solchen Heeres zu seyn, und das Vaterland es ihm Dank wissen muß, die Ehre der Banner Oesterreichs so kräftig gewahrt, so rein erhalten zu haben.

Eben so unbezweifelt steht die Thatsache fest, daß Unsere Gegner, trotz der äußersten Anstrengungen und des Aufgebotes ihrer überreichen, zu dem beabsichtigten Schlage schon seit lange vorbereiteten Hilfsquellen, selbst um den Preis ungeheurer Opfer nur Vortheile, aber keinen entscheidenden Sieg zu erringen vermochten, während Oesterreichs Heer noch unerschüttert an Kraft und Muth eine Stellung behauptete, deren Besitz ihm die Möglichkeit offen ließ, dem Feinde die errungenen Vortheile vielleicht wieder entwenden zu können.

Dies anzustreben, würde aber neue und gewiß nicht minder blutige Opfer erfordert haben, als jene es waren, welche bereits gebracht worden sind und Mein Herz mit tiefer Trauer erfüllten.

Unter diesen Umständen war es gleichfalls ein Gebot Meiner Regentenpflicht, die Mir gemachten Friedensanerbietungen in gewissenhafte Erwägung zu ziehen.

Der Einsatz, welchen die Fortsetzung des Krieges erfordert haben würde, hätte ein so hoher seyn müssen, daß Ich die treuen Kronlande der Monarchie zu weiteren und die bisherigen noch bedeutend überwiegenden Leistungen an Gut und Blut in Anspruch zu nehmen genöthigt gewesen wäre. Der Erfolg würde aber dennoch zweifelhaft geblieben seyn, nachdem Ich in Meinen gegründeten Hoffnungen, daß Ich in diesem nicht bloß für Oesterreichs gutes Recht unternommenen Kampfe auch nicht allein stehen würde, so bitter enttäuscht worden bin.

Der warmen und dankbar anerkennenden Theilnahme ohngeachtet, welche Unsere gerechte Sache in dem größten Theile von Deutschland bei den Regierungen, wie bei den Völkern gefunden hat, haben sich Unsere ältesten und na-

Kredinciosela Mele popore mi-aș antam-ninată aचेस्ता प्रवोक्यंझे, c'ă adnată къ o inimă și жрълă tronului Meș mi aș aduce къ promptitudine totе sacrificiеле diktate de днпрецъзрри actfelis, днккѣ merițe рекъно-счипа Mea чеa ошлудьмиторе ши mai тзресче днккъ ivbirea Mea чеa inimă кѣтръ еле.

Aचेस्ता 'mi днсѣфла секспитате, кѣткѣ ва fi ши днвингѣторе касса чеa дреантѣ pentрѣ а кѣтрѣ апѣраре аș днтраѣ къ атѣта зелѣ дн вѣтаие ошїле Mele челе браве.

Дзрере днсе сѣкѣсѣлѣ n'a кореспенсѣ допинделорѣ ашентате де кѣтрѣ тогї ши фор-тѣна армелорѣ нѣ ne-a foctѣ фавориторе нѣз.

Брава арматѣ азѣтриакѣ а пѣсѣратѣ ми де аचेस्ता датѣ ероїсмаѣ еї пробатѣ ми рева-рѣа чеа фѣрѣ де ассеманаре, днтрънѣ modѣ аша де стрѣлѣчїтѣ, днккѣ а кѣнтїратѣ адми-рареа тѣзпрорѣ кїарѣ ши а inimїкѣлѣ. Aचेस्ता Me face pe dreptă сѣ fiș сѣперѣ de a fi дзчеле знеї атѣреї armate ши patria dese сѣї fișe мѣлудьмиторе pentрѣ къ а апѣратѣ къ атѣта пѣтере онѣрѣа сїндардѣлѣ Азѣтриеї ши pentрѣ къ а сѣсчїнѣт'о атѣѣ де кѣратѣ.

Asseminea e aфарѣ де тѣтѣ дндоїала ши ачеаа фантѣ, кѣткѣ inimїї Noctrii, ne днпгѣ тѣте сїлїндоле челе естраодїнарї ши ne днпгѣ тѣте мїжлѣчеле сѣсчїдїарї челе фѣрте марї ne карї ле аș прерѣтїтѣ днккѣ де мѣлѣ снре ачеаа вѣтаие, къ тѣте аचेаа pentрѣ пре-дзрї де сакрїфїцїе фѣрте марї n'ăș пѣтѣтѣ къ-шїтїра декѣтѣ пѣмаї фолѣсе, еар' нѣ niche о дн-вїнцере деїсетѣре, ne кѣндѣ armata Азѣтриеї сѣтѣ некѣлѣтїтѣ дн пѣтере ши кѣрацїтѣ ши арѣ дн мапа са о пѣсѣсїзне дїн а кѣреї пос-сесїзне о къ пѣтїнцѣ днккѣ ка сѣ іеа дела im-мїкѣ тѣте фолѣселе кѣшїтїрате.

Снре а дѣнта снре ачеаа днсе арѣ fi de днсѣ сакрїфїцїе нѣже де сѣнцѣ, карї де секзрѣ n'арѣ fi mai мїчї декѣтѣ челе де пѣнѣ акѣм че mi-aș днплатѣ inima Mea de днтри-старе.

Дн атарї днпрецъзррї mi-a foctѣ totdeodată ши мѣндатѣлѣ detoringeї Mele de ре-дентѣ къ сѣ іеѣ дн консїдерѣчїзне консчїн-дїѣсѣ оферїрїле де паче че mi c'ăș фѣ-кѣтѣ Mie.

Сакрїфїцїеле че арѣ fi foctѣ de днсѣ pentрѣ контїзарѣа вѣтѣеї арѣ fi foctѣ аша де марї, днккѣ а-ші fi foctѣ сїлїтѣ ка дела kredinciosela Mele церї але Monarchieї сѣ черѣ пресѣчїзнї де авѣре ши сѣнцѣ къ мѣлѣ mai марї декѣтѣ челе де пѣнѣ акѣм, ши къ тѣте аचेаа ресѣлатѣлѣ арѣ fi foctѣ дзїїосѣ, fiїнд-кѣ m'amѣ дншелѣтѣ фѣрте амарѣ дн фѣнда-теле Mele снрпанце, кѣткѣ дн ачеаа вѣ-таїе че n'amѣ днтрѣпїнс'о пѣмаї pentрѣ дреп-тѣлѣ челѣ вѣнѣ алѣ Азѣтриеї, нѣ воїѣ сѣта нѣ-маї сѣнпгѣрѣ.

De-mї касса Noctрѣ чеa дреантѣ а афлатѣ партичанѣре кѣлѣдрѣсѣ ши демнѣ де мѣлудь-мїре дн чеа mai mare parte а Церманїеї, атѣтѣ ла гѣберне кѣтѣ ши ла попѣре, къ тѣте ачеаа алїадїї Noctрїї чеї mai veri ши na-

koztak annak elismerésétől, milly nagy jelentőséget hordott a nap nagy kérdése magában.

Ausztriának e szerint a jövő eseményekkel, mellyek komolyságát minden nap még növelheté, egyedül kellett volna szembezállnia.

Én annál fogva, miután Ausztria becsülete vitéz hadseregének erőfeszítései által sértetlenül kelt ki e háboru harcaiból, politikai tekinteteknek engedve elhatároztam, a béke ismételi helyreállításának áldozatot hozni, és az annak megkötésére előkészítésül megállapított előzvényeket elfogadni, miután meggyőződtem arról, hogy a francziák Császárválati közvetlen, bármelley harmadik beavatkozását mellőző értekezés által, mindenesetre kevésbé kedvezőtlen feltételek voltak nyerhetők, mint a harcban részt nem vett három nagyhatalmaságnak az alkudozásokba belépésével, a maguk közt megállapított és egyetértésök erkölcsi nyomása által támogatott közbenjárási javaslatok mellett várható lett volna.

Fájdalom, Lombardia legnagyobb részének a császári állam összegéből kiszakítása elkerülhetlen volt. —

Ellenben nem lehet, hogy jól ne essék szívemnek, szeretett népeim számára a béke áldásait ismét biztosítva látni, mellyek Előttem kétszeresen nagybecsűek, mert nekem a szükséges időt fogják engedni arra, hogy ezentul egész figyelmemet és gondomat háborítlanul a Magam elé tűzött föladat sikerteljes megoldására szentelhessem:

Ausztria belső jóllétét és külső hatalmát gazdag szellemi és anyagi erői czélszerű kifejtése, valamint a törvényhozás és közigazgatásban korszerű javítások által tartósan megalapítani.

Valamint a komoly próbáltatás és áldozatok e napjaiban népeim hiven állottak Mellettem, úgy segítsenek mostis bizalomteljes közeledésök által a béke műveit előmozdítani és az által jóakaró szándékaim valósítását támogatassák.

Vitéz hadseregemnek már egy külön hadseregi parancsban kifejezém elismerésemet és köszönetemet, mint annak hadura.

Ma megújítom iránta ezen érzelmek kifejezését, midőn népeimhez szólván, ezen népek Istenért, Császáráért és Hazáért csatába ment fiainak behozott hős vitézségökért köszönetet mondok, — és az e harczból többé, fájdalom! vissza nem tért, Előttem feledhetlen bajtársaimról bánatosan emlékezem.

Laxenburg julius 15-kén 1859.

Ferencz József, s. k.

türlischen Bundesgenossen hartnäckig der Erkenntniß verschlossen, welche hohe Bedeutung die große Frage des Tages in sich trug.

Oesterreich hätte sonach den kommenden Ereignissen, deren Ernst jeder Tag noch steigern konnte, vereinzelt entgegen gehen müssen.

Ich habe Mich daher, nachdem Oesterreichs Ehre durch die heldenmüthigen Anstrengungen seiner tapferen Armee unverfehrt aus den Kämpfen dieses Krieges hervorgegangen ist, entschlossen, politischen Rücksichten weichend, der Wiederherstellung des Friedens ein Opfer zu bringen und die zur Vorbereitung seines Abschlusses vereinbarten Präliminarien zu genehmigen, nachdem Ich die Ueberzeugung gewonnen, daß durch direkte, jede Einmischung Dritter beseitigende Verhandlung mit dem Kaiser der Franzosen jedenfalls minder ungünstige Bedingungen zu erlangen waren, als bei dem Eintreten der drei am Kampfe nicht theilhaftig gewesenen Großmächte in die Verhandlung, mit den unter ihnen vereinbarten und von dem moralischen Drucke ihres Einverständnisses unterstützten Vermittlungs-Vorschlägen zu erwarten gewesen wäre.

Leider ist es unvermeidlich gewesen, den größten Theil der Lombardie von der Gesamtheit des Kaiserstaates auszuschneiden. —

Dagegen muß es Meinem Herzen wohl thun, Meinen geliebten Völkern die Segnungen des Friedens wieder gesichert zu sehen, und sind Mir diese doppelt werthvoll, weil sie Mir die nöthige Muße gönnen werden, Meine ganze Aufmerksamkeit und Sorgfalt nunmehr ungestört der erfolgreichen Lösung der Mir gestellten Aufgabe zu weihen:

Oesterreichs innere Wohlfahrt und äußere Macht durch zweckmäßige Entwicklung seiner reichen geistigen und materiellen Kräfte, wie durch zeitgemäße Verbesserungen in Gesetzgebung und Verwaltung dauernd zu begründen.

Wie Meine Völker in diesen Tagen ernster Prüfungen und Opfer treu zu Mir gestanden, mögen sie auch jezt durch ihr vertrauensvolles Entgegenkommen die Werke des Friedens fördern helfen und hiedurch die Verwirklichung Meiner wohlwollenden Absichten unterstützen.

Meinem tapferen Heere habe Ich bereits in einem besonderen Armeebefehle Meine Anerkennung und Meinen Dank als dessen Kriegsherr ausgesprochen.

Ich erneuere demselben heute den Ausdruck dieser Gefühle, wo Ich zu Meinen Völkern sprechend den für Gott, Kaiser und Vaterland in den Kampf gegangenen Edhnen dieser Völker für ihren bewiesenen Heldenmuth danke, — und der aus diesem Kampfe leider nicht mehr zurückgekehrten Mir unvergeßlichen Waffengenossen mit Behmuth gedente.

Laxenburg, den 15. Juli 1859.

Franz Joseph m. p.

tzrami aš foctš čerbičomi dntrš knpóčereoa knsemnštatei čo knpindea dn cine ačeačta dntršvare mare a zlaei.

Prin zpmare Avctria apš fi foctš ciuitz ka sč tee nšmaí cinzrš dn kontra evine-mintelopš kapí nštš debeni din zi dn zi totš maí cerioce.

Amá dap' dšnz če amš vzštš kš onórea Avctriei prin cílingelo čelo eroiče ale vrbavei ei armate a remačš nenštatz din vštšiele ačestsí pesholš, m'amš pesholš, ka čedžndš prívincelopš političe, sč adškš znš sakrifičnš spre pectaršreoa pščeí mš sč anpšovš pre-limínaricelo škšto spre dnkeiaršea ei, šíindkš m'amš foctš konvincš kšmkš prin dnđelepore deaprentšš kš dnperatšš šrxnčilorš, šřz de mestekareoa altopš nšterí se notš knčšta kondičižni maí pšžinš nefavoritóre dekštš apš fi ačeleoa če apš peshata dn kasvšš kšndš čelo tpei nšterí maří nenartivnante, apš dntra la neptrantare kš pronšperile lopš de mšžločire cínzrate dntrš ele mš cnřičinite de anšcaroa moravš a dnđeleperei lopš.

Amce dšpere, nš c'a nštšš dnknčšra, ka čoa maí mare parte a Lombardieí sč nš co tale de kštrš totalitateo ciatžavš dnperščekš.

Nentř ačeačta dnco me címuš feričiž dn inima Mea, šíindkš vždš eapšmš assekšpate izvitelopš Mele nonóřš vlnekšvžntřile pščeí mš ačeačta 'mš ecte Mio de dose opí de ama mare pročš, de óre če ačeačta 'mš va nštš nermite tímuš, ka totš atončžneoa mš dnřičireoa Mea sč o notš dodika šřz dnpedekare spre decšačereoa kš sčkčesš a prvlemeí nšce Mio: adekš:

Spre a dnemeia dn modš dnštopš sí-nelo internš mš nštereoa ecternš a Avctriei prin decvoltareoa korespnžetóre a nšterilorš ei čelorš maří cnřičavš mš material mš prin dnvžntšřireoa konformš tímpšavš dn leuí mš adminičřčžne.

Dšnz kšm nonórela Mele aš otatš kš kredinčš dntrš Mine dn ačeste zlae de probe mš sakrifičie cerioce, aša sč ažšto mš akšm dnšntareoa pščeí prin dnšimínareoa lopš kredičiočš mš sč cnřičineasčš prin ačeačta realizareoa tendinđelopš Mele čelorš sinevoitóre.

Bravel Mele armate i-amš dekiarātš ka dščele ei, rekšnosčinga mš mšžžmšreoa Mea dn mšndatš snečiale de armatz.

Actžl 'i maí penedečšš odatz esprečšneoa ačestopš címpři ka dntrš'o zi, dn kare vorbindš kštrš nonórela Mele mšžžmečšš šíilorš ačestopš nonóre nentř eroičmžšš kš kare aš dntrātš dn vštšiz nentř Dšmnežš, dnperatš mš Patrie, eap' de čei če dšpere nš co vorš fi maí dntrščš dnđepentš dn ačeačta vštšie, 'mš adškš aminte kš inimš dšperóčš ka de žnií koncođl de arme ne kapí nš 'i voiš šita maí mšštš.

Laxenburg dn 15. Izlie 1859.

Францискъ Iосефъ m. n.

95. szám.

Rendelete

a kül-, bel-, igazságügyi, kereskedelmi ministeriumoknak, továbbá a hadsereg főparancsnokságának 1859 július 27-ről,

kiható minden koronaországokra,

a háboru miatt rendelt hajózási és forgalmi megszorítások megszüntetése tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXXIX. dar. 140. sz. kiadatott július 31-kén 1859.

Miután a fegyverszünet és a béke-előzvények által Ausztria, Franciaország és Szardínia között minden ellenségeskedések megszüntetve biztosítva van, ennél fogva Ő cs. k. apostoli Felségének 1859 július 23-kán kelt legfelsőbb határozványa folytán, a hajózás és a forgalom azon megszorításai, melyek a kül-, bel-, igazságügyi, kereskedelmi és pénzügyi ministeriumoknak, továbbá a hadsereg főparancsnokságának 1859 május 11-dikén kelt rendeletével (bir. törv. lap XXI. dar. 76. sz.) a háboru miatt szabattak, — a lovak és öszvérek kivételére ezen rendelet 5. §-ban d) bet. alatt vetett tilalmat kivéve, melyek megszüntetése később fog közhirrététetni, — hatályon kívül tétetnek.

Gróf **Rechberg** s. k.
Báró **Bach** s. k.
Gróf **Nadasdy** s. k.
Toggenburg lovag s. k.
Báró **Bruck** s. k.

Ő cs. Fensége a hadsereg főparancsnokságának főnöke helyett:

Báró **Eynatten** s. k., a. t. n.

No. 95.

E r l a ß

der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, des Handels und der Finanzen, dann des Armees-Ober-Commando vom 27. Juli 1859,

gültig für alle Kronländer,

die Aufhebung der, aus Anlaß des Krieges verfügten Schiffahrts- und Verkehrs-Beschränkungen betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXXIX. Stück, No. 140, ausgegeben am 31. Juli 1859.

Nachdem durch den Waffenstillstand und die Friedens-Präliminarien das Aufhören aller Feindseligkeiten zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien sicher gestellt ist, so werden hiermit, in Folge Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 23. Juli 1859, die Schiffahrts- und Verkehrs-Beschränkungen, welche mit Erlaß der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, des Handels und der Finanzen, dann des Armees-Ober-Commando vom 11. Mai 1859, Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 76, aus Anlaß des Krieges verfügt worden sind, mit Ausnahme des im §. 5, lit. d, dieser Verordnung festgesetzten Verbotes der Ausfuhr von Pferden und Maulthierren, dessen Aufhebung später kundgemacht werden wird, außer Wirksamkeit gesetzt.

Graf **Rechberg** m. p.
Freiherr von **Bach** m. p.
Graf **Nadasdy** m. p.
Ritter von **Toggenburg** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserlichen Hoheit des Chefs des Armees-Ober-Commando:

Freiherr von **Eynatten** m. p. J. M. L.

Nr. 95.

Декретъ

ministerielorъ de ecterne, de interne, de жoctигиъ, de комерчиъ ми de Finance ми a сьпремеи kommande de ócte din 27. Iulie 1859,

pentru toate Țările Imperiale,

prin care се decъингeazъ mърципирие de navigațiune mi коmmуникațiune че с'аъ foctъ фьктъ din кадса ресвeлeлeи.

Ан вьлетинъ имперале мьнeкeлeлeлe XXXIX, Nr. 140, ectpadatъ ан 31. Iulie 1859.

Финдкъ prin armieligiъ mi preliminariele de pace e accеptatъ аuctarea tьtъporъ octi-литъиоръ антре Австрия, Франция ми Сардиния, се фаче кьнокътъ prin ачeacta кьмкъ, де темeлъ рескриптълeи M. C. ч. p. апоctо-лицо din 23. Iulie 1859, се decъингeaze mърципирие de navigațiune mi коmmуникațiune карe с'аъ foctъ фьктъ din кадса ресвeлeлeи prin decretъ ministerielorъ de ecterne, de interne, de жoctигиъ, de комерчиъ, de finance ми a сьпремеи kommande de ócte din 11. Маъ 1859 (вьл. имп. мьн. XXI, Nr. 76), афаръ нмаи de проиcпеа еcпортълeи de кaи ми кaтaрeи cътopитъ ан §. 5 lit. d. a аucteи ordinațiuneи, Финдкъ decъингeapea аucteи прои-випeи се ва пьвлика маi тьрзиъ.

Комителе **Рехберг** m. п.
Баронъ de **Bach** m. п.
Комителе **Nadasdy** m. п.
Кавалеръ de **Toggenburg** m. п.
Баронъ de **Bruck** m. п.

Ан абьжда анълд. Сале анп. а допнълeи мeфъ алъ сьпремеи kommande de ócte:

Баронъ de **Eynatten** m. п. M. Л.